

Benjamin ja paimen

Jostain kuului huilun ääni. Vai oliko se lintu? Benjamin pysähtyi, kuunteli ja antoi katseensa kiertää läheisissä puissa. Huilun ääni alkoi kuulua lähempää ja lähempää. Paimenhan sieltä oli tulossa! Hän kahlasi heinikossa kukkien keskellä ja soitteli huiluaan. Lampaat seurasivat paimenta. Ilta oli tulossa ja paimen toi lampaitaan lammastarhaan.

– Kenenkäs poika siinä seisoo? paimen kysyi ystävällisesti.

Hän oli viettänyt koko päivän yksin rinteillä ilman juttuseuraa. Pieni levähdystauko oli nyt paikallaan. Hitaammatkin lampaat ehtisivät saada sillä aikaa lauman kiinni.

– Minä olen Benjamin, Benjamin vastasi. – Huolehditko sinä näistä kaikista lampaista? Eikö niistä yksikään karkaa?

Paimenta vähän huvitti Benjaminin kysymys ja hän vastasi:

– Eivät toki. Lampaat tuntevat kutsuhuutoni ja pillini äänen. Eivätkä ne uskaltaisi lähteä yksin mihinkään.

– Onko tänään yksikään lammas lähtenyt omille teilleen? Benjamin kysyi.

– En ole ainakaan huomannut, mutta ihan varmasti tiedän sen vasta sitten, kun olen laskenut lampaat. Vien lampaat tarhaan ja lasken, ovatko kaikki tallessa, paimen jatkoi jutteluaan ja istuutui kivelle.

– Mutta pian tulee ilta ja pimeä. Miten sinä voisit pimeässä löytää kadonneen lampaan? Benjamin ihmetteli.

– Minä huutelen ja kutsun sitä. Jos en lähtisi etsimään, se joutuisi petojen suuhun, paimen kertoi.

– Tuleeko sinulle koskaan aika pitkäksi, kun olet yksin kaukana kotoa lampaiden kanssa? Miten saat aikasi kulumaan? Benjamin uteli.

– Aamulla vien lauman vuorten takana oleville rinteille. Siellä on kirkasvetinen puro, josta lampaat voivat juoda. Sitten seurailen niiden kulkemista. Joskus lauma tulee levottomaksi, kun se aavistaa suden tai sakaalin lähestyvän. Silloin tarvitaan kivilinkoa, jolla voi hätyyttää pedot pois. Joskus joudun käyttämään tätä painavaa nuijaakin. Hauskinta on kuitenkin soitella pilliä, katsella kaunista luontoa ja tietenkin syödä eväitä, paimen selitti.

– Nyt pussisi näyttääkin jo tyhjältä, Benjamin sanoi ja kurkki uteliaana maassa olevaan eväspussiin. – Voitko muuten

jäädä koskaan yöksi vuorille? Benjamin kyseli.

– Kyllä joskus jäänkin, mutta silloin en voi itse oikeastaan nukkua ollenkaan. Täytyy pitää vahtia, että rosvo eivät pääse lauman kimppuun. Vuoristossa, kaukana kylästä niitä piileskelee, paimen selitti.

– Hui, äiti odottaakin jo minua. Lupasin, että olen kotona ennen ilta-ateriaa, Benjamin huudahti ja pinkaisi juoksuun.

– Odota, paimen huusi Benjaminin perään. – Saat oman pillin. Tein sen joenrannan ruoosta. Opettele soittamaan sitä ja tule joskus näyttämään minulle, mitä olet oppinut.

Kysymykset kertomuksesta

Sopiiko lause kertomukseen? Jos lause ei sovi kertomukseen, selitetään miksi ei.

1. Benjamin kuuli paimenen soittavan huilua.	S
2. Paimen toi illalla lampaansa lammastarhaan.	S
3. Paimen oli vihainen, kun hän tapasi Benjaminin.	E
4. Paimen kertoi, että lampaat tuntevat hänen kutsuhuutonsa ja pillin äänen.	S
5. Paimen ei koskaan laskenut, kuinka monta lammasta laumassa on.	E
6. Jos paimen huomaa yhdenkin lampaan kadonneen, hän lähtee etsimään sitä.	S
7. Paimenen tarvitsee kivilinkoa hätyyttääkseen laumaa uhkaavat pedot.	S
8. Paimen ei koskaan jää yöksi vuorille.	E
9. Vuoristossa saattaa piileskellä rosvoja.	S
10. Paimen halusi tavata Benjaminin uudelleen.	S

Miten sana sopii kertomukseen?

1. huilu
2. lammastarha
3. kutsuhuuto
4. laskea
5. etsiä
6. rosvo
7. pelästyä
8. lahja